

Telegraful Roman.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Nr. 2489 Scol.

Notificare oficială.

Prin rescriptul său Nr. 41116 din 15 Martie a. c. Domnul ministrul de culte și instrucțione publică ne anunță, că a adresat tuturor școalelor din patrie o circulară, în care îndeamnă tinerimea școlară să cultive — sub conducerea învățătorilor — legume și alte plante, cari se pot întrebuința în bucătărie. Considerând, că în urma răsboiului multe terenuri au rămas nelucrate, elevii școalelor, pe lângă grădina școlară și cea părintească, pot veni și în ajutorul altor familii lipsite de brațe muncitoare, sădind și cultivând legume sănătoase și ieftine în locurile cari altfel ar sta părăginită.

Consistorul îndrumă și din partea sa școalele confesionale, să urmeze sfaturile practice ale Domnului ministru, menite să ușureze pe deoarete greutățile familiilor remasă fără conducători, iar pe de altă dând și o direcție practică școalelor noastre, de care în anii din urmă s'au înstrăinat aşa de mult.

Sibiu, 10 Martie 1916.

Consistorul arhidiecezan.

Poporul.

Sibiu, 29 Martie n.

Descendentul direct al uneia dintre primele familii maghiare, cari au descălecăt înainte cu o mie și mai bine de ani pe acest pământ, domnul Balogh Béla de Balogh, mare proprietar într'un ținut unguresc, s'a supărat rău pe poporul seu maghiar și l'a dojenit cu asprime într'o foaie maghiară din Budapest, foaie lătită și certă.

Motivul supărării fusese următorul: domnul Balogh a fost concentrat, a fost pe câmpul de răsboiu, cu rangul de căpitan la cavalerie, unde și-a făcut datorința cu viteză pentru tron și patrie. Când a plecat la răsboiu și-a lăsat moșia și casele în cea mai perfectă rândueală, dar când a sosit iarăsi acasă, pe urma unui concediu, s'a îngrozit de cele văzute. Pe când el își apăra patria, moșia lui a fost devastată acasă, zidurile demolate, gardurile stricate și arse, vitele omorite, și ce numai a putut să fie furat, a fost de fapt înstrenuat de pe teritorul moșiei sale. Si toate aceste stricăciuni nu le-a făcut dușmanul, nu le-au făcut Rușii, cari au fost alungați din țara noastră, ci poporul propriu, poporul maghiar, despre care domnul Balogh afirmă, că nu are astăzi decât o singură lege, să fure ce poate, pentru că consideră de al seu aceea ce poate pune mâna, și nu simte decât un singur îndemn, să facă domnului seu de pământ stricăciune cum poate și unde poate, răsbunându-și pe calea aceasta asupra dușmanului seu, pentru că țaranul vede, cu un fanatism orb, în fiecare domn pe dușmanul seu. Dom-

nul Balogh a cerut apoi, ca guvernul să iee măsuri în privința aceasta, să introducă pedepse aspre pentru astfel de fapte, pedepse chiar și corporale.

N'au trecut nici douăzeci și patru de ore și domnul Balogh și-a primit răspunsul meritat. Nu i-l'a dat altul, decât însuși ministrul nostru presidențial, contele Stefan Tisza, care în aceeași foaie lătită și certă i-a spus, că n'are să judece poporul maghiar întreg după cele întâmplate la sine acasă, ci după purtarea sa în general. Să se ducă pe la alte curți boerești și să vadă cum e acolo, cum e de pildă la curtea ministrului nostru presidențial din Geszt, unde oamenii merg să ceară sfaturi pe cari le și primesc și unde domnul de pământ se bucură de toată stima și încrederea poporului. Acolo însă, unde nu e aşa, nu poporul e de vină, ci proprietarul de pământ, pentru că numai el a făcut, ca poporul să se strice, să se însălbătăcească, prin purtarea sa față de popor. Dacă proprietarul de pământ simte aşa cum simte poporul și împarte cu poporul toate bucuriile și toate durerile acestuia, nu i-se poate întâmpla aceea ce s'a întâmplat domnului Balogh!

Chestia, prin să astfel, cum a prins o domnul ministru-preserved, contele Stefan Tisza, e foarte bine prin să, căci intru adevăr, poporul dela sate, fie maghiar, fie român, ori de altă naționalitate, e bun dela fire, e curat în sufletul seu; iar dacă îci colea se strică, alții poartă vina că se strică, de regulă aceia, cari datorință ar avea, ca să-i facă educația, să-i desvolte în direcție bună facultățile pe cari le are, mai presus de toate însă să i ţină în curațenie comorile sufletești moștenite din părinți și dela strămoși, — căci poprul e bogat în virtuți creștini, mai bogat decât inteligența sa.

Acea ce s'a întâmplat cu descedentul direct al uneia dintre primele familii maghiare cari au descălecăt pe acest binecuvântat pământ al patriei, n'a fost la nici un cas vre-o urmare a sălbătăciei înăscute în sufletul poporului de rând, ci la tot casul un act de răsbunare, care și va fi avut motivele sale. Tratarea neumană cu poporul de rând, exploatarea puterilor sale, acte de nedreptate, pe cari poporul nu le înțelege la început, dar le simte mai târziu, și multe altele, sunt tot atâta lucruri, cari contribue la înstreinarea țăranului de către domnii săi, din care înstreinare se naște apoi ura, dușmania, iar la urmă dorul de răsbunare, căci pe altă cale țăranul nu știe să-și iee, și nu poate să-și iee satisfacție pentru injuria suferită dela domnii sei.

Așa e la poporul maghiar, așa e la poporul român și așa e la toate popoarele. Unde țăranimea deviază dela legile creștini, pe cari bine le cunoaște și pe cari mai bine le respectează decât pe cele civile, — nu din vina ei se întâmplă aceasta, ci din vina conducerilor, din vina domnilor, cari în loc de a ţine în toată curațenia sa sufletul cel bun al țăra-

Abonamentele și inserțiunile
să se adreseze Administrației tipogr. arhid., Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Corespondențele
să se adreseze Redacției «Telegraful Român», str. Măcelarilor Nr. 45.
Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se inapoiază.

INSETIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de douăori 24 fil., — de treiori 30 fil.
rândul cu litere garmond.

nului, caută să-l amărască, îl irită, îl fac să-și peardă cumpătul și să se gândească la fapte necrești și neo-menești, la acte de răsbunare, la stricăciuni, ca acelea de cari s'a plâns marele moșier Balogh în gazetă.

Tocmai răsboiul actual ne-a arătat destul de lămurit, ce suflet mare e în țără, fie el maghiar, fie român, ori de altă naționalitate. I-am văzut doară pe toți cu cătă supunere s'au purtat față de glasul de chemare al Monarhului nostru și cu cătă punctualitate s'au prezentat la trupele lor, pentru ași face datorința față de tron și patrie. Nici o împotrivire, nici un murmur, nici o protestare, ci toți au plecat ca la nuntă pe câmpul de răsboiu. Aceasta curațenie sufletească a țăranului trebuie deci conservată și pe mai departe, ceeace să poate face numai astfel, dacă toți cărturarii, cari ajung în coatingere cu poporul, se poartă cuviincios față de el, nu-i supără, nu-i fac nedreptate, ci din contră, îi sunt sfătuitori buni în toate năcazurile sale, atât de multe, și îndrumători ai înaintării sale pe terenul cultural și economic. Tratând astfel cu el, țăranul sare în foc pentru domnii săi, pentru că țăranul știe să fie recunosător!

acum, după 20 de luni de răsboiu, ce mai bun lucru s'ar face, dacă s'ar lega o pace sinceră între popoarele Europei. — Budgetul estraordinar a fost votat, iar după ședință alii 17 deputați social-democrați s'au alăturat la părările lui Haase, au ieșit din partidul social-democrat german și au format un nou partid parlamentar. Ceilalți îl numesc partidul trădătorilor de patrie!

In chestia orfelinatului.

Ideea orfelinatului român prinde pe zi ce merge rădăcini tot mai adânci în ogorul neamului nostru. Dăruirile frumoase ce incurg sunt dovada cea mai evidentă despre imperioasa necesitate a orfelinatului, necesitate, pe care nu mai este acum suflare românească, care să n'o înțeleagă. Începând dela plăpânzii copilași de școală, până la octogenarii neamului, dela sărmanul cu cina de-o seară, până la cei ce dispun cu îmbelșugare de bunuri pământești, — toți grăbesc ași trimite obolul lor pentru înfăptuirea căt mai curândă a mărețului sălaș. Un elan de însuflare a încălzit toate inimile românești pentru această operă sfântă a neamului, și cu el deodată un însemnat spirit de jertfă s'a sălăsluit într-același loc. Un frumos avânt s'a pornit printre fiile neamului nostru pentru intruchiparea celei mai umane instituțiuni ce s'a ridicat vr'odată la noi, plasând în suflete chezeșia nădejdi calde, că orfelinatul român nu peste mult timp trup va lua.

Orfanii eroilor noștri sunt copiii nimănuiai. Mai mult de căt oricine altii ei au nenorocul să poarte acest dureros și jalnic nume. Strigătul lor desprăut după ajutor pătrunde cu putere până în adâncul inimilor românești, cerând jertfa de măntuire. Și nu ne îndoim, că li se va da! Nu ne îndoim un singur moment, că continuând a merge pe calea fericită aleasă a marinimiei, neamul nostru va putea în curând deschide porțile maestoase ale așezământului menit să adăpostească odraslele plăpânde, rămase fără sprijin pe urma eroilor români.

Un lucru îmbucurător. Necesitatea ardentă a orfelinatului român, după particulari, începe să fie înțeleasă tot mai bine și de institutele noastre de bani, de diferitele societăți și corporațiuni ale vieții noastre nationale, cari încă au început ași trimite ofrandelelor prețioase pentru mărețul scop.

Reprezentanța politică a comunei noastre Bucium (l. Abrud) a dat de exemplu și ea dovada înțelegerii depline a vremilor ce trăim, când în ședință sa ordinată din 3 Martie a. c. în bună înțelegere și în unanimitate a votat suma frumoasă de 1000 (una miile) coroane, în proporții egale, pentru orfelinele române din Sibiu și Blaj. Gestul e de tot frumos și se laudă dela sine prin măreția lui. El nu numai că arată calea ce trebuie

s'urmează de acum toate comunele noastre politice, accelerând prin dăruirile lor împlinirea celei mai mari necesități naționale, — dar indică cu unul mai mult și isvoarele ce trebuie să augmenteze avutul bănesc al orfelinatului român.

De aceea, preotimea și învățătorimea noastră, precum și alți fruntași ai vieții românești, s-ar achita de o capitală datorie a lor față de neam și lege, cred eu, când pretutindenea unde li s'a făcut cinstea de a ocupa loc în reprezentanța comunală, ori în altă corporație similară, și-ar ridica cu bărbătie glasul în favorul orfanilor noștri nenorociți, esoperând ajutoare de bani, mai mici sau mai mari, pentru orfelinat. Cum poporul nostru e dela fire bun și generos, și are sufletul pururea deschis pentru cauzele mari ale neamului, trebuie și acum aruncată numai scânteia din care să se aprindă tot focul dragostei lui creștini pentru orfanii ce trebuie ocrotiți.

Ca un puternic imperativ revine această datorie mai ales coducătorilor firești ai poporului nostru dela sate: preoților și învățătorilor români.

Recunoștința unui neam întreg îi va încunjura atunci, dându-le pentru ostenelele avute cuvenita răsplătă morală. Dar cine se îndoiește, că nu și-o vor găsi chiar ei însăși în împrejurarea, de a ști împăcate durerile cător-va mii de orfani români, bătuți prea nemilos de cruda soarte?

Bucium-Poeni, în Martie 1916.

Nic. Prația
învățător.

Răsboiul.

La frontul răsăritean s-au continuat atacurile rusești în contra armatei de sub conducerea mareșalului german Hindenburg. Rușii au atacat cu puteri extraordinar de numeroase și făcând pradă cu muniția. Nu au avut însă nici un succes, ci numai perdeți enorme. La Postawy atacurile repetite rusești au fost bravuros respinse. Germanii și austro-ungarii au îndreptat contraatacuri și au recucerit dela Ruși pozițiile din care s-au fost retrас. Au ajuns în captivitate dintre Ruși 21 ofițeri și 2200 soldați. Rușii au pierdut numeroase mitraliere.

In Balcani situația e neschimbată. La frontul italian s-au dat lupte mari. Trupele noastre au luat dela dușman toate pozițiile dela înălțimea Podgora. Au ajuns în captivitate 525 soldați italieni cu 13 ofițeri. Contra-

atacurile dușmane, pentru recucerirea pozițiilor, n'au succes.

La frontul dela apus au atacat Englezii pe la Ipern, cu oarecare mici succese, înaintarea lor a fost însă zădărnicită. La Verdun lupta se continuă și se așteaptă o nouă ofensivă puternică din partea Germanilor. Mai multe vapoare dușmane au fost scufundate de submarinele germane.

*

Telegramele primite astăzi ne mai comunică următoarele: In contra armatei lui Hindenburg Rușii au continuat cu atacurile. Au fost aruncate în foc două diviziuni noi, dar nu au avut nici un succes cu atacurile lor. La Boian trupele rusești au încercat se străbată în tranșeele trupelor noastre, dar au fost respinse cu mari perderi. La frontul basarabean e foc viu de artillerie. La frontul italian lupte pretutindenea, cu perderi pentru dușman. Intr'un singur loc au fost numărați 500 de soldați italieni, morți în luptele date.

Suprimarea ziarului „Românul” din Arad.

Ziarul guvernamental „Pester Lloyd” din Bucarest scrie despre suspendarea apariției ziarului „Românul” din Arad următoarele în numărul de Joi săptămâna trecută:

Ziarele din București comentescă suspendarea ziarului „Românul” din Arad într-un mod, care nu corespunde de loc motivelor faptice ale suspendării. Mai ales în ziarele de direcție dușmanoasă Monahie: „Adevărul”, „Actiunea”, „Epoca”, „Naționalul”, „Dimineața”, „Universul”, etc. se exagerăză pauza provizorie a menționatei foi arădane la importanța unui eveniment politic de primul rang, considerându-se ca o provocare temerară a întregului romanism de dincoace și dincolo de munte, spre a astupă gura Românilor, care se afirmă atât de eroic în răsboi, ca o lovitură mortală brutală din partea maghiarilor năbădăioși la adresa partidului național român din Ucraina, cu toate că „Românul” a dovedit până la ultima răsuflare cea mai departe mergătoare loialitate și credință către stat.

Din întâmplare suntem în situația a cunoaște starea chestiei precis și putem servi cu unele deslușiri. Înainte de toate am dorit însă să amintim în treacăt, că reglementarea pără la suspendarea provizorie a ziarelor, care contrariază interesele răsboiului, nu aparține rarităților nici în Germania, și nici chiar în statele antantei atât de chtiate de presa română extremistă din București, că prin urmare ce este echipabil în aceste state, este just și în Ucraina sub același reportaj. Suspendarea „Românului” nu stă în nici o legătură cu atitudinea partidului național român din Ucraina. Cenzura a observat făță de acest ziar absolut aceeași procedură, ca și făță de ziarele ce apar în limba maghiară, socotind între aceste firește și ziarele ce apar în limba maghiară la Arad. Dacă n'a putut publica redacția „Românul”-ui totdeauna tot ce a voit

să publice, va trebui să recunoască raportandu-se la petele albe ale colegilor ei maghiari, că colegii lor maghiari s'au sfăt și se sfăt precis în aceeași situație.

Și conducătorii partidului național român trebuie să recunoască, că suspendarea ziarului „Românul” n'are nimic de a face cu atitudinea lor; mai mult chiar, că guvernul maghiar nu caută să lovească prin suspendarea „Românul”-ui acest partid și legăturile acestuia cu membrii sei prin presă, la ce nici nu era motiv. Doar stau la dispoziția acestui partid după suspendarea „Românul”-ui mai multe organe românești, de cari poate face uz neîmpedecat („Drapelul” în Lugoj, „Gazeta Transilvaniei” în Brașov și „Telegraful Român” în Sibiu), cari se disting avantajos de „Românul”, că s'au supus și acomodat mai bine și mai cu minte la fel cu zarele maghiare, deopotrivă supuse cenzurei, stărilor de răsboi și nu tipăresc nici un cuvânt, care ar sta în contrazicere cu interesele conducătorii răsboiului Monarhiei austro-ungare și în deosebi a patriei lor ungare. „Românul” a crescut, că își poate permite sub acest raport mai mult, a făcut aceasta în ciuda repetițiilor și serioaselor admoniții, până ce au fost la sfârșit autoritățile silite a lăsă refugiu la mijlocul extrem și a suspenda ziarul.

Redacția „Românul”-ui și-a asigurat astfel un martiraj ieftin, bine înteles, nu în cercurile Românilor din patrie, cari văd și cunosc situația faptică cu ochii proprii, și prin urmare o aprețiază loial, ei în coloanele ziarelor din București. Înalta laudă, de care a avut parte „Românul” în zilele nădejde mult trecute în coloanele unui ziar de tendențe „Adevărul”-ui este proba cea mai eloventă, că de motivată a fost procedura guvernului ungar. Deja această laudă dovedește, că adeverării și seriozii conducători ai partidului național român din Ucraina nu au nimic de a face cu „Românul” și cu cei ce stau la spatele lui.

Fondul orfelinatului.

(Urmare.)

Col. din Sâmbenedic (Târnava): Ioan Todoran par. 5- Vasile Bratu econ. 10- Anuța Todoran preot. 5- Bis. gr. or. 5- etc.

Col. din Mohu (Sibiu): Bis. gr. 20- Insoțirea de credit 10- Ioan Slăvescu par. 5- Simion Iancu not. penz. 10- Ioan Iancu inv. 6- Maria Mosora inv. 6- Nicolae Cătană econ. 10- etc.

Col. din Gârda de sus (Câmpeni): Col. din Ighiel (Alba Iulia): Bis. gr. or. rom. 20- Procopiu Costea par. 10- Antoniu Constantin inv. 6- Dominic Costea 5- etc.

Col. din Telna (Alba-Iulia): Col. din Colun (Avrig): Bis. gr. or. 10- Ioan Giurca par. 20- Insoțirea de credit 20- Ioan Giurca inv. 20- Nicolae Suma (Nr. 119) 5- Ioan Crețiu 5- Nicolae Dudur 5- Nicodin Nicodin 5- Moise Iancu 5- Nicolae Gavriliță 5- Nicolae T. Giurca 5- Maria N. Suma, soție de inv. 5- etc . . . 233:10

a lăsa la ușile ei toată deosebirea ce e între noi în viață și a ne gândi în acest sfânt locă, că suntem egali înaintea lui Dumnezeu și ne vom mai convinge, că tocmai suferințele sunt, cari ne mai pot face egali și în această vale a plângerii.

Suferințele din această vale a plângerii sunt de multe feluri; crucile suferințelor sunt nenumărate, pentru că fiecare om ce se naște și trăește în lumea aceasta, poartă o cruce a durerilor și scăderilor omenești. Am face o muncă costisitoare să înșirăm toate crucile suferințelor și dacă spunem, că e greu pentru capul de familie, care și-a căstigat și căstigă pe seamă familiei cu sudioarea feții pănecea amară, dacă spunem, că e greu pentru mama, care are să crească mai mulți orfani rămași de tată, încă n'am spus desul, căci crucea suferinții o poartă omul nedreptățit în viață, crucea suferinții o duce bolnavul, care nu-și poate vindeca boala, crucea suferinții o are pe cap celul trăește în căsnice nefericită, și încă nici acum n'am înșirat toate chipurile cum se poartă crucea poverilor, căci o știm cu toții, că întreagă viață pentru firea omenească e numai un timp de încercare, de învățare neințelută și astfel e ușor de înțeles, că zilele de patimi sunt multe, sunt multe crucile, pe cari sunt scrise acele patimi și suferințe.

Lucrul de căpetenie însă iubililor, nu în aceea consistă, ca să cunoaștem diferențele și multele, de tot multele cruci ale

Col. din Someșul rece (Cluj): Nicolae Stănescu par. 10- etc .	67:90
Col. din Făntâna (Cohalm): Eftimie Maniu par. 5- etc . . .	60:70
Col. din Mateiaș (Cohalm): Ioan Brotea par. 40- Alexandru Brotea 10- Aurelia Brotea 10- Maria Brotea 10- Nicolae Machidon 5- Iustina Machidon 5- Nicolae Surdila 5- Marta N. Surdila 5- etc .	216- 13:88
Col. din Băcia (Deva): . . .	50-
Col. din Galați (Făgăraș): . . .	16-
Col. din filia Vadu-Dobrii (Hunedoara): Aron Popovici 10- și alții . . .	3-
Col. din fil. Bunila (Hunedoara): . . .	51:60
Col. din Alun (Hunedoara): Bis. gr. or. 30- Iosif Suciu par. 5- și alții . . .	245-
Col. din Batiz (Hunedoara): Petru Șinca par. 50- Maria Șinca preoteasă 50- Petru Birișoiu, Iovan 10- Dumitru Ioan Andrei inv. 6- Petru Gruia 10- Petru Cismașu 5- Petru Birișoiu I. Ioan 6- Holczwart Jacob 10- Petru Marconi I. Ilie Vașcă 10- etc :	12:50
Col. din Booz și fil. Groși (Hunedoara): . . .	12:20
Col. din Nandru (Hunedoara): . . .	12:14
Col. din Nandru-Vale (Hunedoara): . . .	12:40
Col. din Pestisul mare (Hunedoara): Ioan Pinciu par. 5- etc .	12:60
Col. din fil. Buituri (Hunedoara): . . .	7:70
Col. din fil. Căbești (Ilia): . . .	12:62
Col. din Gialacuta (Ilia): . . .	39:02
Col. din fil. Hoghilag (Mediaș): Col. din Gusu (Miercurea): Stefan Medeaș par. 10- Emanuil Bungăruz inv. 7:90 Gheorghe Străia 10- Ana Muntean 10- Ilie Borcă 5- etc . . .	16:70
Col. din Erdő-Sângereorgiu (Mureș-Oșorhei): Bis. gr. or. 20- Teodor Muica par. 10- Aurelia Muica preoteasă 10- Simeon Lașita inv. 10- Pompeiul Muica 5- Văd. Maria Iimbăruș n. Muica 5- Dan Lazar 10- etc . . .	238:92
Col. din Orășioara de sus (Orăștie): Ioan Romoșan par. 25- Florica Romoșan preoteasă 20- Bis. gr. or. 10- Samoilă Monulescu 7- Din filia Grădiște 5:60 etc . . .	103-
Col. din Tilișca (Săliște): Bis. gr. or. (of. 1000-) Fondul parohiei (of. 1000-) Petru Juga par. (of. 50-) 10- Constantin Bozog 5- Ioan P. Juga (of. 30-) 10- Petru Juga sen. preot 10- Avram Bunea 10- Stefan Banciu 10- Pantilimon și Elisabeta Banciu 100- Dumitru Bunea 6- Vasile Juga 6- Andrei Floașiu 10- Ioan Lalu 5- Dumitru Hansa 10- Ioan O. Bratu 5- Savu Frăcea 10- Anton Pancici 20- Gheorghe Păcurar inv. (of. 30-) 10- Ioan Iosof par. (of. 50-) 10- Vasile Juga 5- Pantilimon Bratu 10- Paraschiva Mihai 10- Gligor	233:10

suferințelor omenești pe pământ, ci mai vârtos datoria noastră creștină este să stim cu cea mai mare exactitate, în căte chihuri se poate purta crucea vieții acesteia sbuciumate, a acestei vremi de pregătire pentru împărtăția lui Dumnezeu.

Chipul, felul de a purta crucea vieții îl vom afla ușor, dacă ne vom reaminti crucea, pe care a fost răstignit Mântuitorul nostru Isus Cristos și ce lăsală două cruci ale Tânărilor, între cari a fost răstignit Dumnezeu însuși. Ne vom aduce atunci aminte de scena de pe Golgota, ne vom reaminti, că trei înși au suferit atunci pe cruce, dar în trei chipuri cu totul îi pot deosebi.

Tânărul, care sedea de a stânga Mântuitorului pe cruce, nu și-a purtat crucea cu răbdare, căci mereu cărtia și hulia pe Mântuitorul zicând: «De ești tu Cristos, măntuiește-te pe tine și pe noi». Cu alte cuvinte, iubililor, acest făcător de rele cu nici un prej nu voia să recunoască despre sine, că pentru faptele sale a fost pînă pe cruce! Iată, iubililor, omul care desigur și vinovat, nu vrea să știe, că s'a facut vrednic de a fi crucificat, iată unul din cele trei feluri de purtare a crucii. Iată, că nici în mijlocul chinurilor celor mai amare nu vrea să știe de îndreptare și de căință, și ochi avem, ca să vedem, că prin neastămpărul lui tot mai mult și mai mult chinurile, căci doar crucea și frângerea umerii, din ce în ce se săbetează în neputință lui pe acel lemn, care pe acele vremuri era mijlocul de pedepsire al ce-

FOIȘOARĂ.

Predică

rostită în catedrală Duminecă în 13/26 Martie 1916

de Dr. Gh. Comșa.

«Cel ce vrea să fie după mine, să se lăpade de sine, și să-și ia crucea sa, și să fie după mine».

Evang. Marcu, Cap 8, v. 34.

Iubiți Creștinil! Evangelia de azi ne reamintește prin aceste cuvinte dumnezeasca glas adresat de Mântuitorul nostru Isus Cristos tuturor acelora, cari se chiamă creștini, dumnezeescul cuvânt, care prin urmare și dela noi cere să ne desbrăcăm de haina păcatelor și patimilor omenești și să urmăm calea vieții acesteia după sfatul cel neurmat al Fiului lui Dumnezeu. Acest glas de dumnezească chemare ne răsună nouă creștinilor de azi prin rostul evangeliilor, cari se cetesc în această Duminecă din post în toate bisericile noastre de Dumnezeu măritoare și glasul acesta în aceste zile de grea cumpănană ne răpește auzul, ba ce e mai mult sunetul lui poate intra în adâncul inimilor noastre, dacă ne vom da silință să urmărим rostul lui, dacă vom face încercarea să ne convingem, că el nu cere mult dela noi, nu prețindem încordarea noastră peste puterile

Câmpen 6— Ioan Bratu primar 100— Dumitru Mihaiu 10— Dumitru Zeicior. 10— Ioan Bratu inv. (of. 50)— 25— Andrei Floașior. (of. 50)— 20— etc . . . . . 1179—
Până eri, Marți, au intrat la cassa arhiepiscopală pentru fondul orfelinatului 96,645 coroane.

(Va urma.)

Din protopresbiteratul Bistrița.

— Sinod protopopește. —

O frumoasă manifestare culturală biserică a fost ședința sinodului protopresbiteral din Bistrița, ținută în 1/14 Martie a. c. Au fost de față 20 membri, preoți și mireni, de prin toate romântele ținuturi ale protopresbiteratului, având în frunte pe înimosul protopresbiter Gregorius Pletosu, sub a cărui destinație conduce afacerile bisericești și școlare ale protopresbiteratului iau un avant și progres tot mai îmbucător.

Ședința a decurs frumos, stăpânind un aer serbătoresc și armonios peste toată durata ei.

S'a ascultat cu interes raportul detaliat despre mersul afacerilor din tracă, în anul 1915, compus și citit de dl protopresbiter G. Pletosu. O lucrare valoroasă care a reclamat mult studiu și vreme, și care ne-a dovedit munca grea și încordată, zelul și dragostea cu care dl protopresbiter a împlinit multele sale datorințe rezolvând cu atâtă tact, înțimă și pricepere toate agendele protopresbiteratului.

După o introducere duioasă, în care amintescem vremile vîforoase prin cari trece întregul glob pământesc, ne înșiră multele calamități ce a rezfrânt acest monstruos răsboi și asupra neamului nostru românesc.

Răsboiul mondial, cerând jertfe uriașe de bani și oameni, grelele vremuri ce ne încearcă, nu au fost prielnice bisericii și școalelor noastre. Jalea neamului nostru în loc să peară în razele unui soare revinător, se tot adună, crește și izvoare de lacrimi udă glia străbună, lacrimi ce nu se mai găsă.

La aceste reale se mai alătură și perdearea grea a conducătorului bisericei noastre, moartea neașteptată a vîndicătorului nostru Mitropolit Ioan Meșianu, care ne-a părăsit în cele mai încercate zile.

Face apoi în cuvinte alese amintire despre munca uriașă a înaltului decedat, recunoscând faptele sale și rodnică sa activitate drept pilda de urmat tuturor. Să ne împlim ca El, cu acurateță și punctualitate datorințele, căci numai munca și energia aduc rezultatele de cari e legată îmbunătățirea sorții noastre și progresul nostru.

Nă face mai departe o icoană vie despre starea religioasă și morală a protopresbiteratului. Poporul ține cu dragoste la credința strămoșească și la bunele datini străbune. Răsboiul a mai întărit aceste sentimente; cei de acasă cu multă evlavie caută mărgăierea în rugăciuni și în dulcele cuvinte ale evangheliei. Sectele religioase nu au prins rădăcină, dar să simtă și să luptăm mereu împotriva tuturor dușmanilor neamului nostru, ca luxul, imoralitatea și a. Să stăruim, ca poporul să aducă jertfe pentru biserică și școală, acum căd cu atâtă usurință săjunge la bani, putându-și așa de bine valoriza munca și produsele sale.

lor mai decăzuți răuăcători. Era un lucru îndepărtat în modul cel mai pronunțat de cinstea omenească, să fii judecat la moarte pe cruce și poporul roman numai pe robi și condamna la astfel de moarte, pentru că nici nu erau numărăți între oameni, și iată, tâlharul din partea stângă nici după ce a ajuns cea mai mare urgie a oamenilor, nu și-a îndreptat înima spre bine, și astfel ceice au săvârșit crucificarea întâi lui și au rupt fluierile picioarelor și nici decum n'a aflat milă, iar sufletul lui a rămas nepocăit.

Așa se poartă, iubișilor, cea mai mare parte a oamenilor cu crucea vieții. Înțima ni se îndurerăză, când ne dăm bine seama, că de fapt cei mai mulți dintre noi, deși merităm crucea suferințelor, nu o purtăm cu resignare, nu ne îndreptăm nici în ceasul din urmă și acest fapt, această cugătare ne-ar umplea înimă de desnădejde, dacă am crede, că omul așa e zidit de Creatorul său! Nu putem crede așa ceva, căci despre aceasta ne oferă, ne îmbie dovada cea mai puternică tâlharul de pe crucea din dreapta Mântuitorului, care a primit o cruce tot așa de grea ca și celalalt făcător de reale și tot pentru faptele sale reale. Acest făcător de reale ne arată, că omul, făptura lui Dumnezeu, chiar și după ce a apucat pe povârnișul căderii, încă se poate îndrepta, întrădevăr se poate întoarce pe calea cea bună, cum a făcut el! Căci el nu s'a plâns împotriva sorții sale pe cruce, ci dimpotrivă a dojenit pe tâlharul care hulea pe Mântuitorul: «Nu te temi tu de

Cu privire la cele administrative ne a comunicat, că vizitațiunile canonice s'au făcut la timp. Catehisația s'a făcut, examenele s'au ținut. Căteva scoale însă nu au putut funcționa, fiind învățătorii mobilizați. Cu toate că cursuri de earnă pentru analfabeti nu s'au putut ține, nici înjghieba cursuri de dumineci, nici conferințe învățătoresc, — totuși e spor la numărul celor care pot scrie și ceti. Punând apoi la inimă fiecareu munca și împlinirea datorințelor, închide sinodul în speranța unei mai bune revederi.

Andreiu.

NOUTĂȚI.

Necuvîntă. Foaia «Olteanul» din Făgăraș vorbește în numărul ultim în ton necuvîncios despre filii neuitatului nostru Arhiepiscop și Mitropolit Ioan, anume, despre domnul Dr. Iancu Meșianu, mare proprietar în Zernești, și domnul Dr. Eugeniu Meșianu, prototiscal comitatens in Brașov, în legătură cu alte persoane, asemenea atacate de «Olteanul». Nu ne simțim cheamăți se apărăm pe frații Meșianu, cării nici n'au trebuință de apărarea noastră. Trebuie însă să ne exprimăm indignarea, că acești doi bărbați, cări fac parte din elita neamului și a bisericii, sunt bagatelași într'o foia pusă sub direcția unui om, care numai sentimente de gratitudine ar trebui să aibă față de memoria fericitului în Domnul, Arh. și Mitrop. Ioan Meșianu. Cât despre frații Meșianu, suntem convingi, că precum până acum, așa și în viitor, vor căca în urmele fericitului lor tată, și nu vor admite niciun amestec strein în afacerile noastre bisericești; dar de altăparte eărăni nu se vor da în laturi, când datorința și chiamă, se pună la locul lor pe toți aceia, cări încercă a ponegi memoria fericitului lor părinte. In contra acelora, cări au început cu defăimările pe când era încă proaspătă tărâna pe mormântul fericitului lor tată, ei vor păsi cu toată demnitatea și cu vizirul deschis.

Sabie de onoare. Prințele german Eitel Frideric va sosi la Constantinopol, ca în numele împăratului Wilhelm să aducă sultanului sabia prețioasă, dăruită acestuia din partea suveranului german cu prilejul învingerii dela Dardanele.

De ce sănt scumpe alimentele? Într-unul din orașele Ungariei s'a căutat proviziile ascunse de măcelari și de cărnățari. S'a constatat, că magazinile lor, pe lângă cantitatea normală, mai cuprind 5260 chilograme de unsos și 32 mii chilograme de sălăină. Consiliul comunal din acel oraș a confiscat întreaga marfă ascunsă de vîndincii cărnățari și măcelari.

Tinerimea școlară și lucrările economice. Ministerul de culte și instrucțione publică a dat direcțiunilor deșe scoalele primare și secundare o circulară privitoare la lucrările agricole în legătură cu tinerimea școlară. Este de dorit, zice ministrul, că din punct de vedere economic și educativ, tinerimea școlară, întrucătă să permită și imprejurările, să participe la asigurarea secerigului agricol. În acest scop tineretul va da mâna de ajutor în familia proprie, sau sub conducerea școlei se va

Dumnezeu, că în aceeaș osândă ești. Si noi după dreptate, că cele vrednice de faptele noastre luăm, iar acesta nici un râu n'a făcut. Vedetă, iubișilor creștini, că acest făcător de reale a cunoscut nevinovăția lui Isus și i-să adresat cu încredere: «Pomenește-mă, Doamne, când vei veni într-o împărăție ta». Iar Isus a zis lui: «Amin, grăesc tăie, astăzi vei fi cu mine în raiu». Ne învăță acest al doilea făcător de reale la un alt mod al purtării crucii suferințelor, un mod mai desăvârșit, căci recunoaște, că i-să pus după dreptate crucea pe umeri și recunoaște, că lui Isus i-să făcut pe nedreptul judecata la moarte pe cruce.

Acest tâlhar încă păcătos fiind și totuși și-a recunoscut greșala și a constatat nevinovăția altuia, dar noi, cări nu suntem făcători de reale, totuși căzând în greșală de multeori nu ni-o recunoaștem, iar nevinovăția altora, când ar trebui să o mărturisim, nu o scoatem la iveau, de și acest fel de purtare a crucii încă nu e cel mai desăvârșit, dat fiind, că mai e un alt treilea chip de purtare, pe care trebuie să-l numim cel mai desăvârșit, fiindcă ni-l-a arătat însuși Mântuitorul nostru Isus Cristos.

Să nu uită, iubișilor credincioși, că el a luat asupra sa crucea de bunăvoie, fără a da vre o cauză jidovilor la pedepsire și să nu uitați, că cu aceea ocaziune totuși s'a manifestat, s'a arătat o parte slabă a oamenilor, aceea, de a judeca pe nedrept; pentru că Isus Cristos niciodată n'a

îngrijii de cultivarea verdețurilor (zarzavatul) pentru bucătărie chiar și pe locurile nelucerate până acum. Școlarii trebuie împărtiti în grupuri, conduse de căte o putere didactică, și având să lucreze pe un anumit teritor. Susținătorii de școale au să poarte grija de materialul trebuincios la sămănat.

Cenzura în activitate. Din zi în zi devine mai apră cenzura engleză. Se dau porunci peste porunci. Ziarelor din Londra li s'a interzis să publice știri despre raportul dintre Anglia și Portugalia, despre lipsa de cărbuni, despre grevă, despre situația din Irlanda, despre Italia și a. Fiecare poruncă se termină cu vorbele următoare: „Numeroase zile earăsă la nescocit dorință guvernului. Din nou vă facem atent, că avem să oprim trecerea în străinătate a ziarului”. — Cateva numere din Times și din Daily Mail nici n'au sosit în statele neutrale.

Luptele în Mezopotamia. Mai multe zile din Moscova constată, că situația englezilor dela Kut-el-Amara s'a înrăutățit. Dintre un ceas în altul se pot întâmpla surpirse neplăcute. Armata engleză de despreșurare se găsește într-o situație critică și trebuie să lupte în imprejurări că se poate de nefavorabile. Mai înainte de toate trebuie să se asigure contra atacurilor dușmane pe o lungă linie de etape. Turcii au înconjurat Kut-el-Amara printr'un triplu cerc.

Vase pierdute. O firmă olandeză din Haaga, ocupându-se și cu asigurarea de vapoare, a publicat a 17-a listă despre vasele cufundate în timpul din urmă, și anume din 15 Februarie până în 18 Martie 1916. În urma evenimentelor răsboiului s'au cufundat în acest timp 66 de vase, între care 30 engleze; restul franceze, belgiene, rusești etc.

Dela frontul răsăritean. Pierderile rușești la frontul răsăritean, cum raportează corespondentul din răsboi al ziarului Frankfurter Zeitung, sănt și de astădată că se poate de ingrozitoare. Din este un regiment complet al rușilor au scăpat abea 250 de oameni. Primul corp de armătă siberian este disperat aproape cu desăvârsire. S'a observat de multeori, că rușii își aşezau tunurile împotriva coloanelor proprii, în scop să le forțeze la atac.

Tot mai strămtorată. Ziarul Figaro și Matin, care stau sproape de guvernul francez, recunosc, că cetatea Verdun se găsește în stare tot mai strămtorată.

† Ioan Almășan paroh gr. or. în Alma după un morb scurt, fiind împărășit cu sfintele taine ale muribunzilor, și-a dat sufletul în mâinile Creatorului Dumineacă în 26 Martie n. la 12 ore din zi, în etate de 50 ani, în al 18-lea an al fericitei sale căsătorii. Rămăștele sale pământești au fost depuse spre vecinica odihnă eri, Marti, 28 Martie, în cimitirul gr. or. din Alma. Fie-i somnul lui și memoria neuitată!

Nu îndrăznește. Ziarul Stampa anunță din locuri competente: Guvernul italian a hotărât definitiv, ca Italia să nu declare Germaniei răsboiu.

cauzat neplăcere poporului; multimea ce era în jurul crucii sale pe muntele Golgota nici nu l-a mai văzut în mare parte, ci numai acum în cea mai tristă sără, când l-a părasit pământul și parecă și celul, și totuși l-a hulit, iar pe făcători de rele i-a umplut de simpatiile sale.

Omenimea de atunci, în rătăcirea sa, l-a răstignit pe cruce și s'au aruncat sort pentru cămașa Mântuitorului, care prin moartea de bunăvoie pe cruce a câștagit biserica cu scump săngele său și făcând prin aceasta cel mai mare bine omenimii, să nu ne cadă greu și curios, că a zis cătră apostoli și prinținii tuturor creștinilor, că în lumea aceasta vor avea dureri și chinuri. Nu am cuvinte destul de putere a vă atrage luarea aminte să nu credeți, că acele cuvinte ale lui Isus ar da anăz omului la desperare și l-ar despăia de curaj. Iubișilor, să simtă departe de astfel de cugetări. Ca buni creștini să ne gândim, că prin aceste cuvinte a voit mai mult să dea omenimii rătăcită învățătură, a voit prin grajul său divin să ne dea curaj la căile vieții, căci ce e drept, a zis, că în lume urmășii săi adevărați vor avea dureri și chinuri, dar acelaș evangelist Matei în cap 16 v. 33 ne mai spune, că după aceea le-a zis: «Îndrăzniți însă, eu am binecuvint lumea».

(Va urma).

Dale regelui Nichita. Zisul National-Zeitung publică destăinuire asupra cauzei atitudinei ciudate a regelui Nichita. După ce s'a rugat pentru pace, după ce călătorise dela Cetinga la Scutari, a primit prin Italia comunicarea, că avea să particulează depusă la băncile din Londra și Paris și va fi confiscată, dacă va încheia pace. Regele, după cum se știe tot atâtă om de afaceri ca și diplomat, își retrăseseră capitalurile dela Viena și Berlin și le depuse la Londra și Paris, fiindcă nu se găndește că va ajunge vreodată în desbinare cu aliații săi. Cand mei târziu germanii au intrat în Serbia, a incercat să-și retragă avere, dar a fost amănat sub diferite pretexte, până când a fost prea târziu.

In contra republicei. Gazeta Depeche protestează cu tărie împotriva măcelăritului trupelor franceze dela Verdun. Numitul ziar este logrijat, că regalită și reacționari voiesc să nimicească adevărată democrație și să exploateze criza guvernului republican, numai ca să restabilească monarhia în Franță.

Poetul decorat. La propunerea ministrului italian de marină, poetul ofițer D'Annunzio este distins cu medalia de argint pentru vitejii dovedite în diferite acțiuni ale răsboiului.

Pentru călătoresc mereu? Publicația Beogradske Novine se ocupă în numărul său mai nou cu multele călătorii întreprinse de prințul moștenitor sărb Alexandru și de ministrul său Pașici. Ziarul dela Belgrad face următorul comentar: Se înșală omul, care crede că prințul Alexandru și cu Pașici colindă pe la curțile împătritei înțelegeri cu întâiunea să cearcă ajutor pe seamă nemocitei tări sărbești. Tînta adevărată a călătorilor este: asigurarea opanajului curții regale a Serbiei. Atât, și nu mai mult cer dela puterile împătritei înțelegeri. Dar osteneala este zadarnică. Căci puterile amintite nu pot să găndească acum la nime, decât la sine; astfel făgăi conducătorii ai nației sărbești n'au perspectiva de a-și vedea buzunarele pline la curțile unde se învăță. Italienii de mult lă declară, că n'are bani, și-i îndreptă spre Franță. Nu se știe tacă, ce va face țara aceasta; dar nu mai e secret, că refugiați sărbi, scăpați în Franță, sănt trimiși la frontul dela Verdun. Dacă națunea sărbăscă nici acum nu-și deschide o hîi, este imposibil să i se mai ajute. Fostii săi conducători vorbesc de „starea insuportabilă“ a poporului sărbesc. Dar Serbia actuală nu se mai identifică de loc cu dinastia Karađorđevici și cu guvernul Pașici.

Bioscopul Apollo. Mercuri și Joi în 29 și 30 Martie n. O căsătorie dia interes, dramă din viață în 3 acte. O minune a reproductorilor ch nemotografice de pe câmpul de luptă: Răsboiul nostru contra italienilor în înălțime de 3000 metri. Film în 3 părți, care întrece orice dramă și aduioare. Șeful de orchestra, comedie.

Teatru.

Astăzi, Mercuri, opereta „Ceardășuștin“, mâne, Joi, piesă din popor „Das grobe Hemd“ în beneficiul artistului Redi, Sâmbătă „Romeo și Lul'a“, tragedie.

Cărți și reviste.

Izvoarele biblice ale Simbolului creștin, adunate de fericitul Simeon, arhiepiscop al Tesalonicii, reprodate de Arhiepiscopul Meletie. București, Tipografia cărților bisericești, 1916. O broșură de 30 pagini. Prețul?

Scoala modernă și religiunea la noi, de Dr. Petru Barbu. Caransebeș, 1916. Tipografia Diecezană. O broșură de 24 pagini. Prețul 30 bani. Catiheții o primesc gratuit dela autor în Caransebeș.

Anunț.

Aducem la cunoștința onoraților preoți și abonați ai «Revistei Teologice», că pentru anul acesta d

Băieți

se primesc ca învățăci în frânzelăria (jimblăria) lui

Stefan Moga
49 3-3 Sibiu, strada Gării.

Pictură bisericească și portrete.

Aduc la cunoștința On. public, că subscrисul primește în lucrare orice pictură în oleiu, în special bisericească: iconostase, orice icoane și mărimi lucrate pe pânză, lemn, zinc, eventual pe zid (păreti) etc. Cruci, propori întregi, prasnicare etc. Curățiri, reparaturi și renoari a tot felul de icoane, picturi și iconostase; tot felul de auritură și la cel mai fin aur veritabil. Cu prețurile cele mai moderate.

48 3-5

După fotografii bune lucrez portrete până la mărimea naturală, în Creion (Contre) și în oleiu. Pentru lucrurile mele posed numeroase atestate de mulțumire.

Cerând sprințul On. obște române, semnez

Cu toată stima:

Nicolae Baciu, pictor
Agârbiciu, Szászegerbegy (Nagyküükő m.)

Anunț.

Să redus prețurile cărților:

1. Arhiepiscopul și metropolitul Andrei baron de Șaguna, de N. Popa, arhim. și vice arhiepiscopesc, dela 5 cor. la **2 cor.**

2. Memorialul arhiepiscopului și metropolitului Andrei baron de Șaguna, sau luptele naționale politice ale românilor 1848-1873, de N. Popa, arhim., vice arhiep. Tomul I dela 2 cor. 60 fil. la **2 cor.**

3. Insemnările unui trecător. Crâmpie din sbuciumările dela noi, de O. Goga, dela 3 cor. la **1 cor. 50 fil.**

4. Desvoltarea primatului papal și influența lui asupra creștinății. Cerecări istorice, de S. Popescu, dela 1 cor. 25 fil. la **50 fil.**

Librăria arhidiecezană.

ICOANE SFINTE

- I.
- Adormirea Maicii Domnului
- Sunătore
- Nașterea Domnului Iisus Christos
- Fuga la Egipt
- Iisus în biserică de 12 ani
- La nunta din Cana
- Iisus pe mare
- Invierea lui Lazar
- Schimbarea la față
- Răstignirea lui Iisus Christos
- Punerea în mormânt
- Invierea Domnului
- Inălțarea — Florile
- Tăerea împrejur
- Nașterea Maicii Domnului
- Pogorârea Duhului sfânt
- Nașterea sfântului Ioan Botezător
- Grigorie, Vasilie și Ioan
- Adormirea sfintei Ana
- Aflarea capului sf. Ioan Botezător.

pictură de mâna în oleu, pe pânză, în orisicare mărime, pe lângă prețurile cele mai moderate ofere:

II.

- Iisus pe Cruce
- Inălțarea sfintei cruci
- Ilie Prorocul în carul de foc
- Tăierea capului sfântului Ioan
- P. Grigorie Teologul
- Sf. Vasile

III.

- Botezul Domnului
- Constantin și Elena
- Sfântul Dumitru călăresc
- Sfântul George
- Maica Domnului
- Petru și Pavel
- Arhangheli Mihail și Gavril
- P. Ioan Gură de aur
- P. Ioachim și Ana

Librăria Tipografiei arhidiecezane

Sibiu, strada Măcelarilor Nr. 45

IV.

- Arhangelul Mihail
- Gavril
- Apostol Iohann
- Demnul Christos
- Iisus în muntele Maslinilor
- Sfântul Dumitru
- Sfântul George
- Ilie Prorocul
- Ioan în pustie
- Sfântul Nicolae
- Simeon
- Andrei
- Evangelistul Iohann
- Luca
- Marcu
- Mateiu
- Prorocul Zaharia
- Apostolul Iacob
- Filip

	Grupa I.				Grupa II.				Grupa III.				și Icoane din Grupa IV.			
	Mărimea în cm.				Mărimea în cm.				Mărimea în cm.				Mărimea în cm.			
	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	39/50	47/63	55/68	63/79	74/100	
foarte fine Cor.	39·20	44·80	58·80	81·20	106·40	35—	40·60	51·80	70—	89·60	30·80	37·80	46·20	61·60	78·40	28—
fine . . .	26·60	29·40	46·20	56—	72·50	23·10	27·30	40·60	49—	65·80	20·30	23·80	35—	43·40	60·20	18·20
simple . . .	14—	16·10	18·20	26·50	36·40	12·60	14—	16·10	23·80	32·20	11·20	11·90	14—	21·70	29·40	9·80

Prețurile indicate în şemă de sus sunt a se înțelege numai la icoane pictate pe pânză și fără cadre (rame). La dorință se pictează însă și pe lemn, tinchea și aluminiu.

Desigur, și cu angajamentul pentru proporții din orișice fel de materii și de orișice coloare pe lângă condițiile cele mai favorabile

A apărut

în editura comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane

Psaltirea bogată

tipărită în zilele Președintelui împărat și rege **Francisc Iosif I**, sub îngrijirea și binecuvântarea Înaltpreasfințitului Domn **Ioan Mețianu**, arhiepiscop al bisericei ortodoxe române din Transilvania și mitropolit al românilor de religiunea gr.-or. din Ungaria și Transilvania, cavaler al ordinului Francisc Iosif clasa I și al coroanei de fer clasa II. Proprietar al crucei pentru meritite, membru în casa magnaților etc. etc.

Se află în depozit spre vânzare la **Librăria arhidiecezana** și se vinde legată frumos în piele roșie, cu copecii și ornament aurit, la mijloc cu sfânta cruce, cu **13 cor.** scumpindu-se pielea, legată în pânză neagră și la mijloc imprimat o cruce, cu **10 cor.** Revânzătorilor se dă rabat: **20%**. Tipar frumos cu litere latine, de calitatea primă, și hârtie fină și trainică.

La **Librăria arhidiecezana**, Sibiu, se vinde de vânzare editura proprie:

EVANGELIA

legătură foarte fină în catifea, coloare bordo, cu patru evangeliști în față și la mijloc restignirea, tot aceiaș și în dos, foile aurite, cu copecii, în o frumoasă cutie de păstrat **180 cor.**

Aceiaș legătură cu patru evangeliști, restignirea la mijloc, iar în dos cu patru nasturi și la mijloc restignirea, foile aurite, cu copecii, în o frumoasă cutie de păstrat **162 cor.**

Aceiaș legătură, în față cu patru evangeliști și la mijloc restignirea, iar în dos cu patru nasturi și la mijloc eu o cruce, foile aurite, cu copecii, în o frumoasă cutie de păstrat **120 cor.**

Evangelia legată în piele Chagrin pe ambele părți imprimată evangeliști și la mijloc restignirea, foile aurite, cu copecii, cu unie de păstrat **88 cor.**

Evangelia legată în piele roșie, cu cadru aurit și la mijloc cu o cruce frumosă, foile aurite galben, cu unie de **27 cor.**

Din cauza scumpirii materialului, s'a urcat prețul.